ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2004 *2009*

Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων

Έκθεση
της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων σχετικά με την αποστολή αντιπροσωπείας στις Κάτω Χώρες

Εισηγητής: Simon BUSUTTIL

Εισαγωγή

Μια αντιπροσωπεία τεσσάρων βουλευτών του ΕΚ (βλ. κατάλογο συμμετεχόντων – παράρτημα 1) μετέβη στις Κάτω Χώρες στις 19 Δεκεμβρίου 2007. Την αποστολή διηύθυνε η Martine ROURE (PSE) και εισηγητής είχε ορισθεί ο Simon BUSUTTIL (PPE-DE) [1].

Το αντικείμενο της αποστολής ήταν να διαπιστώσει άμεσα την κατάσταση σχετικά με την υποδοχή αιτούντων άσυλο και παράνομων μεταναστών στις Κάτω Χώρες, να αναλύσει την τρέχουσα κατάσταση του Κέντρου Κράτησης Παράνομων Μεταναστών του Schiphol και να αξιολογήσει πώς εφαρμόζονται οι συναφείς κοινοτικές οδηγίες και κανονισμοί στην εν λόγω χώρα.

Οι προαναφερθείσες οδηγίες είναι οι εξής:

- Οδηγία 2003/9/ΕΚ του Συμβουλίου της 27ης Ιανουαρίου 2003 σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο στα κράτη μέλη (οδηγία για την υποδοχή)·
- Οδηγία 2005/85/ΕΚ του Συμβουλίου της 1ης Δεκεμβρίου 2005 σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές για τις διαδικασίες με τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν και ανακαλούν το καθεστώς του πρόσφυγα[2] (οδηγία για τις διαδικασίες)·
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 343/2003 του Συμβουλίου της 18ης Φεβρουαρίου 2003 για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας[3] (κανονισμός Δουβλίνο ΙΙ)

[1] Βλέπε Κατάλογο συμμετεχόντων, Παράρτημα 1
[2] *Επίσημη Εφημερίδα L 326 της 13.12.2005, σελ. 0013 – 0034*
[3] *Επίσημη Εφημερίδα L 050 της 25.02.2003, σελ. 0001 – 0010.*

Αυτή η επίσκεψη στις Κάτω Χώρες πραγματοποιήθηκε ύστερα από παρόμοιες αποστολές αντιπροσωπειών στην Ιταλία (Lampedusa), στην Ισπανία (Ceuta και Melilla, Κανάρια Νησιά), στη Γαλλία (Παρίσι), στη Μάλτα, στην Ελλάδα (Σάμος και Αθήνα), στο Βέλγιο και στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Το πρόγραμμα της αποστολής περιελάμβανε επίσκεψη στο Κέντρο Κράτησης του Schiphol[1], συνάντηση με την ολλανδή υπουργό Δικαιοσύνης, την κ. Nebahat ALBAYRAK, στο Υπουργείο Δικαιοσύνης (στη Χάγη), και συνάντηση με αρκετές οργανώσεις που επισκέπτονται κρατούμενους σε κέντρα κράτησης ή δραστηριοποιούνται σε τοπικό επίπεδο στον τομέα του ασύλου και της μετανάστευσης (βλέπε Κατάλογο οργανώσεων – Παράρτημα 3).

Πριν από τη μετάβαση στις Κάτω Χώρες, η αποστολή έλαβε πληροφορίες από οργανώσεις και ΜΚΟ που δραστηριοποιούνται στον τομέα της μετανάστευσης και του ασύλου, όπως η Διεθνής Αμνηστία, το Ολλανδικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προσφύγων και Εξορίστων, η Ολλανδική Ομάδα για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, η BLinN (Ειλωτεία στις Κάτω Χώρες), η Διεθνής Προάσπιση Παιδιών και η Kerkinactie, ενώ έλαβαν πληροφορίες και από τον καθηγητή Van Kalmthout.

Στα μέλη παρασχέθηκαν επίσης έγγραφα από ΜΚΟ και κυβερνητικές υπηρεσίες που αφορούσαν τις παραμέτρους του ασύλου και της μετανάστευσης στις Κάτω Χώρες, καθώς και συγκεκριμένες πληροφορίες σχετικά με τις διαδικασίες που ακολουθούνται για τους ανηλίκους και τους διοικητικούς κρατούμενους.

Η αντιπροσωπεία συνοδευόταν από την Οπτικοακουστική Υπηρεσία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου η οποία συνεργαζόταν με ένα τοπικό τηλεοπτικό συνεργείο. Η ιδέα ήταν να παρουσιαστεί η εν λόγω δραστηριότητα της Επιτροπής LIBE μέσω του προγράμματος «Η Ευρώπη μέσω δορυφόρου» (EBS). Η επίσκεψη καλύφθηκε ικανοποιητικά από τον Τύπο. Οι βουλευτές του ΕΚ έδωσαν συνέντευξη Τύπου μαζί με την υπουργό Δικαιοσύνης, μετά τη συνάντησή τους στο Υπουργείο Δικαιοσύνης στη Χάγη.

Ιστορικό

2.1 Νομοθεσία και υπηρεσίες αρμόδιες για την εφαρμογή της πολιτικής για τη μετανάστευση

Ο νόμος περί αλλοδαπών του 2000, που τέθηκε σε ισχύ τον Απρίλιο του 2001, απλοποίησε τη διαδικασία ασύλου και την κατέστησε πιο αποτελεσματική.

Η υπηρεσία που είναι αρμόδια για την εφαρμογή του νόμου περί αλλοδαπών είναι η Υπηρεσία Μετανάστευσης και Πολιτογράφησης (IND - Immigratie- en Naturalisatiedienst) Η υπηρεσία λογοδοτεί στο Υπουργείο Δικαιοσύνης και είναι υπεύθυνη για την επεξεργασία όλων των αιτήσεων εισόδου και διαμονής στις Κάτω Χώρες, συμπεριλαμβανομένων των αιτήσεων ασύλου.

[1] Detentiecentrum Noord-Holland, Ten Pol 64, 1438 AJ OUDE MEER

Άλλοι φορείς που συμμετέχουν στην εφαρμογή της πολιτικής περί αλλοδαπών είναι οι εξής:

- **Βασιλική Χωροφυλακή (Koninklijke Marechaussee)**
  Αρμόδια για:
  - Υποδοχή αλλοδαπών υπηκόων στα σύνορα Κάτω Χωρών/Βελγίου και Κάτω Χωρών/Γερμανίας, στους θαλάσσιους λιμένες και στους αερολιμένες (κυρίως στο αεροδρόμιο Schiphol).

  - Συνοδεία αλλοδαπών υπηκόων που έχουν εξαντλήσει όλα τα ένδικα μέσα και στους οποίους δεν επιτρέπεται η διαμονή στις Κάτω Χώρες και συνοδεία οποιουδήποτε ατόμου στο οποίο δεν επετράπη η είσοδος στα ολλανδικά σύνορα

- **Κεντρική Υπηρεσία για την Υποδοχή Αιτούντων Άσυλο (Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA))**
  Αρμόδια για:
  - Παροχή στέγασης σε αιτούντες άσυλο, διασφαλίζοντας ότι οι αιτούντες άσυλο χρησιμοποιούν τους υφιστάμενους θεσμούς και ιδρύματα κοινωνικής και υγειονομικής περίθαλψης.
  - Προσφορά δραστηριοτήτων που αυξάνουν τις πιθανότητες των αιτούντων άσυλο να έχουν μια ανεξάρτητη διαβίωση, τόσο στη χώρα καταγωγής τους όσο και στις Κάτω Χώρες.
- **Υπηρεσία Επαναπατρισμού και Απομάκρυνσης (Dienst Terugkeer & Vertrek)**
  - Από την 1η Ιανουαρίου 2007 η επιστροφή αλλοδαπών υπηκόων στους οποίους δεν επιτρέπεται η διαμονή στις Κάτω Χώρες αντιμετωπίζεται από την Υπηρεσία Επαναπατρισμού και Απομάκρυνσης. Πρόκειται για εκτελεστικό φορέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

- **Διεθνής Οργανισμός Μετανάστευσης (ΔΟΜ)**
  Αρμόδιος για:
  - Προσφορά στήριξης για αλλοδαπούς υπηκόους που επιστρέφουν οικειοθελώς στη χώρα καταγωγής τους.

2.2 Ολλανδική νομοθεσία για το άσυλο και την αίτηση ασύλου

Σύμφωνα με τον ολλανδικό νόμο περί ασύλου, υπάρχουν έξι περιπτώσεις στις οποίες μπορεί να χορηγηθεί άσυλο. Αυτές είναι οι εξής:

(α) σε περίπτωση προσφύγων υπό τους όρους της Σύμβασης·

(β) όταν ένα πρόσωπο αποδεικνύει με πειστικά στοιχεία ότι έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι αν εκπατρισθεί διατρέχει κίνδυνο να υποστεί βασανιστήρια ή απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία·

(γ) όταν ένα πρόσωπο δεν μπορεί, για πιεστικούς λόγους ανθρωπιστικής φύσης που σχετίζονται

με τους λόγους της αναχώρησής του από τη χώρα καταγωγής, να αναμένεται λογικά, κατά την άποψη του/της υπουργού, να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του·

(δ) όταν η επιστροφή στη χώρα καταγωγής συνεπάγεται, κατά την άποψη του/της υπουργού, εξαιρετικά δεινά σε σχέση με τη συνολική κατάσταση εκεί·

(ε) όταν το πρόσωπο είναι μέλος, ως σύζυγος ή ανήλικο τέκνο, οικογένειας αλλοδαπού όπως αναφέρεται στο (α) και στο (δ), έχει την ίδια ιθαγένεια με τον αλλοδαπό και είτε εισήλθε στις Κάτω Χώρες την ίδια χρονική περίοδο με τον αλλοδαπό είτε εισήλθε σε διάστημα τριών μηνών από την ημέρα που χορηγήθηκε στον αλλοδαπό που αναφέρεται στο (α) και το (δ) άδεια διαμονής ασύλου·

(στ) όταν ένα πρόσωπο, ως σύντροφος σε σχέση συμβίωσης ή ως ενήλικο τέκνο, εξαρτάται από τον αλλοδαπό που αναφέρεται στο (α) και στο (δ) σε τέτοιο βαθμό που για τον λόγο αυτόν ανήκει στην οικογένεια αυτού του αλλοδαπού, έχει την ίδια ιθαγένεια με τον αλλοδαπό και είτε εισήλθε στις Κάτω Χώρες την ίδια χρονική περίοδο με τον αλλοδαπό είτε εισήλθε σε διάστημα τριών μηνών από την ημέρα που χορηγήθηκε στον αλλοδαπό που αναφέρεται στο (α) και το (δ) άδεια διαμονής ασύλου.

Ένα άτομο που επιθυμεί να υποβάλει αίτηση ασύλου μπορεί να την καταθέσει σε ένα από τα τρία κέντρα υποβολής αιτήσεων της Υπηρεσίας Μετανάστευσης και Πολιτογράφησης (IND): Ter Apel, Zevenaar ή Schiphol. Η αίτηση μπορεί να υποβληθεί είτε κατά την είσοδο, συνήθως μετά τη σύλληψη του αλλοδαπού από τις αρχές ενώ προσπαθούσε να εισέλθει παράνομα στη χώρα, είτε στη συνέχεια, μετά την επιτυχημένη απόπειρα εισόδου.

Αν ο αιτών άσυλο ζητήσει άσυλο μετά την είσοδο (αστική περιοχή αερολιμένα), θα πρέπει να υποβάλει αίτημα στο κέντρο αιτήσεων Ter Apel. Ένα τέτοιο άτομο συνήθως τοποθετείται σε κέντρο προσωρινής κράτησης και επιστρέφει στο κέντρο αιτήσεων είτε στο Ter Apel είτε στο Zevenaar για συνέντευξη.

Αν ο αιτών άσυλο ζητήσει άσυλο πριν από την είσοδο (ελεγχόμενος χώρος αερολιμένα), το άτομο μεταφέρεται στο κέντρο αιτήσεων στο Schiphol εντός λίγων ωρών. Στη συνέχεια, δεν θα του επιτραπεί η είσοδος στη χώρα και θα τοποθετηθεί σε κέντρο κράτησης.

Σχεδόν κανείς από τους αιτούντες άσυλο στο κέντρο κράτησης του Schiphol δεν διαθέτει έγκυρο ταξιδιωτικό έγγραφο ή έγκυρο ταξιδιωτικό έγγραφο με την απαιτούμενη θεώρηση και επαρκή μέσα για να καλύψει το κόστος της διαμονής στις Κάτω Χώρες και το κόστος του ταξιδιού με προορισμό εκτός των Κάτω Χωρών όπου είναι διασφαλισμένη η είσοδος.

Η διαδικασία για την αναζήτηση ασύλου ξεκινά τη στιγμή που υπογράφεται η αίτηση.

α) Αρχική συνέντευξη

Το πρώτο στάδιο είναι μια αρχική συνέντευξη, η οποία αποσκοπεί στο να διαπιστωθεί η ταυτότητα, η ιθαγένεια και η διαδρομή που ακολούθησε ο αλλοδαπός.

Στο στάδιο αυτό πραγματοποιείται ο έλεγχος της αίτησης για να καθοριστεί αν, σύμφωνα με τη διαδικασία του Δουβλίνου, οι Κάτω Χώρες είναι υπεύθυνες για την εξέταση της αίτησης

ασύλου ή αν αυτό εμπίπτει στην πραγματικότητα στην αρμοδιότητα άλλου κράτους μέλους. Αν για αυτό είναι υπεύθυνο ένα άλλο κράτος μέλος, η IND ζητεί από το εν λόγω κράτος να αναλάβει την αίτηση. Μόλις το άλλο κράτος συμφωνήσει να την αναλάβει, ο αιτών άσυλο μεταβαίνει στο εν λόγω κράτος εντός διαστήματος έξι μηνών. Ωστόσο, η IND μπορεί πάντοτε να επιλέξει να επεξεργαστεί η ίδια την αίτηση, ακόμη και σε περιπτώσεις που είναι άλλα κράτη μέλη υπεύθυνα.

Μετά την αρχική συνέντευξη, η IND εξετάζει το κατά πόσον η αίτηση ασύλου χρήζει περαιτέρω επεξεργασίας στο κέντρο αιτήσεων (εσπευσμένη διαδικασία) ή αν η διαδικασία ασύλου θα πρέπει να συνεχιστεί στο γραφείο επιλογής (κανονική διαδικασία).

Αυτό προσφέρει δύο δυνατότητες:

- Εσπευσμένη διαδικασία: η IND αναμένεται να καταλήξει σε απόφαση εντός 48 ωρών (τέσσερις με έξι εργάσιμες ημέρες). Ο αιτών άσυλο υποβάλλεται τότε σε μια δεύτερη, λεπτομερή συνέντευξη στο κέντρο αιτήσεων.

- Κανονική διαδικασία: η έρευνα απαιτεί περισσότερο χρόνο. Η διαδικασία ασύλου συνεχίζεται σε κάποιο γραφείο επεξεργασίας της IND. Ο αιτών άσυλο συνήθως μεταβαίνει σε ένα κέντρο υποδοχής της Κεντρικής Υπηρεσίας για την Υποδοχή Αιτούντων Άσυλο (COA). Αυτή η αίτηση ασύλου πρέπει να εξεταστεί εντός έξι μηνών. Αυτό έχει οριστεί από τον νόμο.

Η περίοδος επεξεργασίας διάρκειας έξι μηνών ξεκινά μετά την υποβολή της αίτησης. Μπορεί να επεκταθεί για άλλους έξι μήνες αν χρειάζεται περισσότερη έρευνα, για παράδειγμα από ένα τρίτο μέρος.

β) Λεπτομερής συνέντευξη

i) Περίπτωση εσπευσμένης διαδικασίας:

Ο αιτών άσυλο του οποίου το αίτημα αντιμετωπίζεται στο πλαίσιο εσπευσμένης διαδικασίας έχει στη διάθεσή του δύο ώρες για να υποβάλει διορθώσεις στα πρακτικά της πρώτης συνέντευξης, για την οποία του προσφέρεται νομική αρωγή, και αν είναι απαραίτητο, διερμηνέας.

Οι δύο ώρες χρησιμοποιούνται επίσης για την προετοιμασία για την επόμενη συνέντευξη, όπου ο αιτών άσυλο πρέπει να παράσχει όλες τις σχετικές πληροφορίες και να εγείρει όλα τα συναφή θέματα. Πριν από την απόρριψη ενός αιτήματος ασύλου, η IND πρέπει να ειδοποιήσει τον αιτούντα για την απόφαση που έχει λάβει να απορρίψει την αίτηση. Ο αιτών άσυλο έχει την ευκαιρία να σχολιάσει και να απαντήσει εντός τριών ωρών. Μόνο σε αυτό το στάδιο, η IND μπορεί να αποφασίσει για την αίτηση ασύλου.

Και πάλι, η IND μπορεί να απορρίψει την αίτηση ασύλου, οπότε ο αιτών μπορεί να ζητήσει δικαστική επανεξέταση. Εναλλακτικά, η IND μπορεί να παραπέμψει τον αιτούντα άσυλο

στην κανονική διαδικασία απόφασης.

ii) Περίπτωση κανονικής διαδικασίας:

Αν μια αίτηση ασύλου δεν μπορεί να εξεταστεί εντός 48 ωρών, την αίτηση θα επεξεργαστεί κάποιο γραφείο επιλογής. Στο μεταξύ, ο αιτών άσυλο θα βρίσκεται σε κέντρο υποδοχής που παρέχεται από το COA (Κεντρικός Οργανισμός Υποδοχής Αιτούντων Άσυλο), τουλάχιστον μέχρι να ληφθεί απόφαση επί της αίτησης.

Ένας νομικός σύμβουλος και, αν είναι απαραίτητο, ένας διερμηνέας θα βοηθήσει τον αιτούντα κατά τη διάρκεια της λεπτομερούς συνέντευξης. Στον αιτούντα παρέχεται μια έκθεση της συνέντευξης, την οποία μπορεί να ελέγξει μαζί με τον δικηγόρο του. Ο αιτών άσυλο έχει την επιλογή να υποβάλει διορθώσεις και συμπληρωματικές πληροφορίες στις αρχές.

Πριν από την απόρριψη ενός αιτήματος ασύλου, η IND πρέπει να ειδοποιήσει τον αιτούντα για την απόφαση που έχει λάβει να απορρίψει την αίτηση. Ο αιτών άσυλο έχει την ευκαιρία να διατυπώσει σχόλια και να απαντήσει εντός τεσσάρων εβδομάδων. Μόνο σε αυτό το στάδιο, η IND μπορεί να αποφασίσει για την αίτηση ασύλου. Η πρωτοβάθμια απόφαση πρέπει να ληφθεί εντός έξι μηνών.

γ) Δικαστική επανεξέταση

i) Έφεση ενώπιον του περιφερειακού δικαστηρίου

Και στα δύο είδη διαδικασίας, τόσο στην εσπευσμένη όσο και στην κανονική, ο αιτών άσυλο έχει το δικαίωμα να εφεσιβάλει μια αρνητική απόφαση ενώπιον του περιφερειακού δικαστηρίου. Στην εσπευσμένη διαδικασία, η έφεση δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα, αλλά ο αιτών άσυλο μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο να του επιτρέψει να παραμείνει στη χώρα εν αναμονή της έκβασης της έφεσης. Στις περισσότερες περιπτώσεις, πριν από την απομάκρυνση του αιτούντος, οι αρχές αναμένουν την έκδοση της απόφασης του δικαστηρίου.

Σε περίπτωση θετικής απόφασης είτε σχετικά με το αίτημα παραμονής στη χώρα είτε σχετικά με την έφεση, ο αιτών παραπέμπεται τότε στην κανονική διαδικασία απόφασης. Το περιφερειακό δικαστήριο συνήθως αποφασίζει και για τα δύο αιτήματα ταυτόχρονα.

ii) Έφεση ενώπιον του Συμβουλίου του Κράτους

Αν η πρώτη έφεση, μετά την απόρριψη του αιτήματος για άσυλο, απορριφθεί, ο αιτών μπορεί να προσφύγει στο Τμήμα Διοικητικής Δικαιοδοσίας του Συμβουλίου του Κράτους (AJD). Ούτε αυτή η έφεση έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Ο αιτών μπορεί ωστόσο να ζητήσει θετική απόφαση από το AJD σχετικά με το δικαίωμά του να παραμείνει στη χώρα ενώ αναμένει την έκβαση της έφεσης. Η απομάκρυνση είναι εντούτοις δυνατή πριν από την απόφαση του AJD επί του αιτήματος.

δ) Τελική απόφαση

Κατόπιν μιας τελικής αρνητικής απόφασης επί της αίτησής τους στο πλαίσιο της εσπευσμένης διαδικασίας, οι αιτούντες άσυλο των οποίων η αίτηση απορρίφθηκε, διατάζονται να εγκαταλείψουν άμεσα τη χώρα. Άτομα των οποίων οι αιτήσεις έχουν εξεταστεί στο πλαίσιο της κανονικής διαδικασίας, έχουν συνήθως 28 ημέρες περιθώριο να εγκαταλείψουν τη χώρα οικειοθελώς. Αν δεν το πράξουν, μπορούν να εξαναγκασθούν να επιστρέψουν.

2.3 Στατιστικές

Σύμφωνα με τις τελευταίες στατιστικές της IND, συνολικά 9 731 αιτήσεις ασύλου κατεγράφησαν στις Κάτω Χώρες το 2007. Οι περισσότεροι αιτούντες άσυλο προέρχονταν από τη Σομαλία, το Ιράκ, την Κίνα, τη Νιγηρία, το Ιράν, το Αφγανιστάν, το Μπουρούντι, τη Σιέρα Λεόνε και την Ερυθραία. Το 2007, χορηγήθηκε άσυλο σε 1 063 άτομα.

2.4 Κράτηση

Ο νόμος περί αλλοδαπών επιτρέπει την κράτηση παράνομων μεταναστών βάσει δύο διατάξεων:

1. **Παράγραφος 6**[1] – αφορά ξένους υπηκόους στους οποίους δεν επετράπη η είσοδος στα σύνορα. Ο κύριος σκοπός της κράτησης είναι να αποτρέψει την παράνομη είσοδο στη χώρα. Μπορούν να τοποθετηθούν σε αστυνομικό κελί για 15 ημέρες κατά ανώτατο όριο, και μετά το διάστημα αυτό πρέπει να μεταφερθούν σε ίδρυμα με καθεστώς χαμηλότερης ασφάλειας από εκείνο που υπάρχει σε ένα κανονικό σωφρονιστικό ίδρυμα.

2. **Παράγραφος 59**[2] – αυτή η παράγραφος ισχύει για την πλειονότητα των ξένων υπηκόων που έχουν ήδη εισέλθει στις Κάτω Χώρες, είτε νόμιμα είτε όχι, αλλά των

[1] *Παράγραφος 6*
1. Αλλοδαπός στον οποίο δεν επετράπη η είσοδος στις Κάτω Χώρες μπορεί να υποχρεωθεί να διαμείνει σε χώρο ή μέρος που ορίζεται από συνοριοφύλακα.
2. Μέρος ή χώρος όπως αναφέρεται στην υποπαράγραφο 1 μπορεί να φυλάσσεται έναντι μη εξουσιοδοτημένης αποχώρησης.
3. Κανόνες σχετικά με το καθεστώς που ισχύει για το φυλασσόμενο μέρος ή χώρο που αναφέρεται στην υποπαράγραφο 1, περιλαμβανομένων των αναγκαίων διοικητικών μέτρων, μπορεί να ορίζονται από νομοθετικό διάταγμα του συμβουλίου.
4. Τυχόν νομοθετικό διάταγμα του συμβουλίου σύμφωνα με την υποπαράγραφο 3 θα παρουσιάζεται ενώπιον και των δύο κοινοβουλευτικών σωμάτων. Θα τίθεται σε ισχύ σε ημερομηνία οριζόμενη από βασιλικό διάταγμα, σε περισσότερες από τέσσερις εβδομάδες αφότου παρουσιαστεί ενώπιον των κοινοβουλίων, εκτός αν τουλάχιστον το ένα πέμπτο των συνταγματικών βουλευτών του ενός εκ των δύο κοινοβουλευτικών σωμάτων εκφράσει την επιθυμία εντός της περιόδου εκείνης να ρυθμιστεί το θέμα διά νόμου. Σε αυτήν την περίπτωση, θα παρουσιαστεί νομοσχέδιο το συντομότερο δυνατόν. Αν το νομοσχέδιο αποσυρθεί ή καταψηφιστεί σε οποιοδήποτε από τα δύο κοινοβουλευτικά σώματα, το νομοθετικό διάταγμα του συμβουλίου αποσύρεται.

[2] *Παράγραφος 59*
*1. Αν είναι απαραίτητο για το συμφέρον της δημόσιας τάξης (*ordre public*) ή της εθνικής ασφάλειας, ο/η υπουργός μπορεί, με σκοπό την απέλαση, να απαιτήσει την προφυλάκιση ενός αλλοδαπού ο οποίος:*

οποίων η διαμονή δεν είναι, ή δεν είναι πλέον, έγκυρη. Ο κύριος σκοπός της κράτησης είναι να διευκολυνθεί η αναγκαστική τους απομάκρυνση και να αποφευχθεί η φυγοδικία.

Κάθε άτομο στο οποίο δεν επιτρέπεται η είσοδος στην ολλανδική επικράτεια μπορεί να τίθεται υπό κράτηση. Αιτούντες άσυλο των οποίων οι αιτήσεις απορρίφθηκαν και των οποίων τα ταξιδιωτικά έγγραφα επαναπατρισμού είτε είναι διαθέσιμα είτε θα είναι σύντομα διαθέσιμα, μπορούν επίσης να τίθενται υπό κράτηση. Αν μετά από ανάκριση από την Αστυνομία Αλλοδαπών, υπάρχει βάσιμη υποψία ότι ο αλλοδαπός δεν διαθέτει στην πραγματικότητα έγκυρη άδεια διαμονής, τότε συνήθως τίθεται υπό περιορισμό σε αστυνομικό κελί (για μέγιστο διάστημα 10-15 ημερών), και μετά μεταφέρεται σε κέντρο κράτησης ή σε άλλο σωφρονιστικό ίδρυμα. Οι αιτούντες άσυλο στερούνται την ελευθερία τους και μεταφέρονται στο αεροδρόμιο Schiphol όπου αξιολογείται η αίτηση ασύλου τους.

2.5 Έφεση κατά της στέρησης της ελευθερίας

Μετά από 28 ημέρες κράτησης, η IND υποχρεούται να κοινοποιήσει την κράτηση στο περιφερειακό δικαστήριο, αν το άτομο που κρατείται δεν έχει ήδη εφεσιβάλει το ίδιο την απόφαση[1]. Αυτή η κοινοποίηση θεωρείται έφεση. Η συνεδρίαση του δικαστηρίου θα λάβει χώρα το αργότερο εντός 14 ημερών από την παραλαβή της κοινοποίησης ή της έφεσης. Το δικαστήριο τότε θα εκδώσει απόφαση εντός άλλων 7 ημερών. Τόσο η IND όσο και το άτομο υπό κράτηση μπορεί να εφεσιβάλει αυτήν την απόφαση του δικαστηρίου ενώπιον του Τμήματος Διοικητικής Δικαιοσύνης του Συμβουλίου του Κράτους. Το άτομο υπό κράτηση μπορεί να εφεσιβάλει την παράταση της κράτησης οποιαδήποτε στιγμή. Αυτή η απόφαση του περιφερειακού δικαστηρίου δεν υπόκειται σε έφεση ενώπιον του AJDC.

2.6 Διεθνείς συμβάσεις και ευρωπαϊκό δίκαιο

Οι Κάτω Χώρες είναι συμβαλλόμενο μέρος στις περισσότερες συμβάσεις για τα βασικά ανθρώπινα δικαιώματα, όπως είναι τα Διεθνή Σύμφωνα για τα Αστικά και τα Πολιτικά Δικαιώματα και για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα, η Ευρωπαϊκή

(α) δεν είναι νομίμως διαμένων·
(β) είναι νόμιμος κάτοικος βάσει της παραγράφου 8 (στ) και (ζ).
*2. Αν τα έγγραφα που απαιτούνται για την επιστροφή του αλλοδαπού είναι ή θα καταστούν σύντομα διαθέσιμα, θεωρείται ότι είναι προς το συμφέρον της δημόσιας τάξης (*ordre public*) ο αλλοδαπός να προφυλακιστεί, εκτός και αν ο αλλοδαπός είναι νομίμως διαμένων σύμφωνα με την παράγραφο 8 (α) έως (ε) και (ια).*
3. Δεν θα προφυλακίζεται αλλοδαπός ή η προφυλάκιση θα τερματίζεται μόλις ο αλλοδαπός δηλώσει ότι επιθυμεί να φύγει από τις Κάτω Χώρες και έχει επίσης τη δυνατότητα να το πράξει.
4. Η διάρκεια της προφυλάκισης σύμφωνα με την υποπαράγραφο 1 (β) ή την υποπαράγραφο 2 δεν υπερβαίνει επ' ουδενί τις τέσσερις εβδομάδες. Αν η υποπαράγραφος 39 έχει εφαρμοστεί πριν από την απόφαση επί της αίτησης, η προφυλάκιση σύμφωνα με την υποπαράγραφο 1 (β) δεν υπερβαίνει επ' ουδενί τις έξι εβδομάδες.

[1] Στο παρελθόν, ο νόμος περί αλλοδαπών προέβλεπε αυτόματη περιοδική επανεξέταση κάθε 28 ημέρες κράτησης, αλλά αυτή η διάταξη τροποποιήθηκε το 2004 και προβλέπεται μόνο μία αυτόματη επανεξέταση μετά τις πρώτες 28 ημέρες, και όλες οι επόμενες επανεξετάσεις πρέπει να ζητηθούν ειδικά από τον κρατούμενο ή τον δικηγόρο του.

Σύμβαση για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και η Σύμβαση της Γενεύης για το Καθεστώς των Προσφύγων του 1951 και το Πρωτόκολλό της.

Οι Κάτω Χώρες προσχώρησαν στη Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού με την επιφύλαξη ότι ένα παιδί που έχει τεθεί υπό κράτηση δεν θα κρατείται πάντοτε χωριστά από ενηλίκους, καθώς και ότι οι διατάξεις της Σύμβασης δεν θα εμποδίζουν την εφαρμογή του δικαίου που ισχύει για ενήλικες σε παιδί που έχει φθάσει στην ηλικία των 16 ετών.

Οι ευρωπαϊκές οδηγίες και κανονισμοί σχετικά με το άσυλο ισχύουν στις Κάτω Χώρες. Ωστόσο, σύμφωνα με μια έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής του Νοεμβρίου του 20071, οι Κάτω Χώρες είναι μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ που αναφέρονται από την Επιτροπή ότι δεν τηρούν με συνέπεια την οδηγία για την υποδοχή στα κέντρα κράτησης, και ότι ανακαλούν τις συνθήκες υποδοχής σε καταστάσεις που δεν επιτρέπονται βάσει της οδηγίας. Επιπλέον, όσον αφορά κρατούμενους ανηλίκους, η έκθεση σημειώνει το μη ικανοποιητικό επίπεδο εκπαιδευτικών εγκαταστάσεων. Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι η οδηγία δεν επιτρέπει εξαιρέσεις σχετικά με την εφαρμοσιμότητά της και ότι οι διατάξεις της θα πρέπει να ισχύουν για όλους τους τύπους εγκαταστάσεων, περιλαμβανομένων των κέντρων κράτησης.

Συναντήσεις με οργανώσεις και ΜΚΟ

Η συνάντηση έλαβε χώρα στο Παγκόσμιο Κέντρο Συνάντησης BIMS στο αεροδρόμιο του Schiphol, στις 19 Δεκεμβρίου 2007, και προηγήθηκε της επίσκεψης στο κέντρο κράτησης. Οι προσκεκλημένοι αποτελούνταν από οργανώσεις που επισκέπτονται τακτικά τα κέντρα κράτησης, ή που δραστηριοποιούνται με άλλο τρόπο στον τομέα του ασύλου και της μετανάστευσης. (βλέπε Παράρτημα 3)

Οι οργανώσεις προέβησαν σε μια πολύ αποτελεσματική παρουσίασή τους. Τα μέλη της αντιπροσωπείας άκουσαν προσεκτικά τις ΜΚΟ, με την επιφύλαξη ότι οι πληροφορίες που παρέχονταν από τις ΜΚΟ δεν μπορούσαν να εξακριβωθούν από την αντιπροσωπεία.

Έχει ενδιαφέρον να σημειώσουμε εδώ ότι τα περισσότερα θέματα προβληματισμού που έθιξαν οι ΜΚΟ αφορούσαν τις διατάξεις του ολλανδικού νόμου περί ασύλου, παρά τις συνθήκες που επικρατούν στα κέντρα κράτησης, παρόλο που και αυτά επικρίθηκαν.

Τα κύρια θέματα προβληματισμού των ΜΚΟ που επισημάνθηκαν κατά τη συνάντηση, καθώς και κατά τις γραπτές εισηγήσεις στην αντιπροσωπεία, μπορούν να περιγραφούν ως εξής:

3.1 Φύση της κράτησης

Οι ΜΚΟ ισχυρίζονται ότι:

[1] Έκθεση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για την εφαρμογή της οδηγίας 2003/9/ΕΚ της 27ης Ιανουαρίου 2003 σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο στα κράτη μέλη, COM(2007) 745 τελικό.

α) Τα άτομα που κρατούνται δεν διέπραξαν κανένα ποινικό αδίκημα. Πολλά από αυτά τα άτομα διέφυγαν από διώξεις και πολέμους και οι περισσότεροι εγκατέλειψαν τις χώρες τους με την ελπίδα να γλιτώσουν από τη φτώχεια και να δημιουργήσουν ένα μέλλον στις Κάτω Χώρες ή αλλού. Ωστόσο, αντιμετωπίζονται σαν εγκληματίες. Οι κρατήσεις επίσης αυξήθηκαν τα τελευταία χρόνια.

β) Η αντιμετώπιση των μεταναστών είναι επίσης ανησυχητική. Άπαξ και τεθούν υπό κράτηση θεωρούνται παράνομοι και εγκληματίες.

γ) Άσκοπες κρατήσεις συμβαίνουν συχνά παρόλο που μερικές φορές είναι σαφές ότι η απομάκρυνση του μετανάστη είναι ούτως ή άλλως απίθανη (λόγω έλλειψης εγγράφων, άρνηση της χώρας προέλευσης να συνεργαστεί κ.λπ.). Ισχυρίζονται ότι αυτό αντιβαίνει στον κανόνα σύμφωνα με τον οποίο ένας αιτών άσυλο του οποίου η αίτηση έχει απορριφθεί μπορεί να τεθεί υπό κράτηση μόνον αν υπάρχει ρεαλιστική προοπτική για την απομάκρυνσή του.

δ) Στην περίπτωση των παράνομων μεταναστών που ανακαλύπτονται αφού έχουν εισέλθει στην ολλανδική επικράτεια, το γεγονός και μόνο ότι δεν έχουν αναφέρει τον εαυτό τους, οδηγεί στην υπόθεση ότι θα φυγοδικήσουν, χωρίς να υπάρχει καν εδώ ένας σαφής ορισμός του τι συνιστά «φυγοδικία». Τούτο οδηγεί σε περιπτώσεις άσκοπης κράτησης.

ε) Δεν διερευνώνται εναλλακτικές λύσεις αντί της κράτησης. Τέτοιες εναλλακτικές λύσεις θα μπορούσαν για παράδειγμα να είναι η τακτική αναφορά ή, σε περιπτώσεις που υπάρχει τέτοια δυνατότητα, να επιτρέπεται οι μετανάστες να μείνουν στους συγγενείς τους στις Κάτω Χώρες.

στ) Στο πλαίσιο του άρθρου 6 του νόμου περί αλλοδαπών σχετικά με την κράτηση στα σύνορα διά θαλάσσης ή διά αέρος, ξεκινά μια 48ωρη διαδικασία και πρέπει να ληφθεί απόφαση ως προς το αν ο μετανάστης πρόκειται να μεταφερθεί σε κέντρο κράτησης ή όχι. Κατόπιν αυτού, πρέπει να πραγματοποιηθεί έρευνα εντός έξι εβδομάδων. Παρόλο που αυτή η διαδικασία εφαρμόζεται ευρέως, δεν είναι σαφές ποια είναι η βάση για την εκκίνησή της. [1] Οι μετανάστες καταλήγουν να παραμένουν υπό κράτηση για περίπου 100 ημέρες βάσει του ότι μια τέτοια παράταση θα μπορούσε να δικαιολογηθεί από την «ανάγκη για έρευνα». Ωστόσο, ακόμη και όταν συμβαίνει κάτι τέτοιο, δεν υπάρχει δικαιολογία ως προς το γιατί η κράτηση διαρκεί περισσότερο από έξι εβδομάδες.

ζ) Ο κανονισμός του Δουβλίνου έχει επίσης ως αποτέλεσμα την αύξηση της χρονικής διάρκειας της κράτησης. Οι μετανάστες μεταφέρονται σε κέντρα κράτησης και μένουν εκεί για περίπου 86 ημέρες. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, συνήθως οι υποθέσεις τους δεν εξετάζονται.

η) Οι ΜΚΟ ισχυρίζονται ότι οι μετανάστες με άδεια «Β9» δεν θα πρέπει ποτέ να τίθενται υπό κράτηση.

3.2 Διάρκεια της κράτησης

Οι ΜΚΟ ισχυρίζονται ότι:

α) Η έλλειψη χρονικού ορίου για την κράτηση συνιστά πρόβλημα. Σημειώνουν ότι οι Κάτω Χώρες είναι μία από τις χώρες της ΕΕ που δεν προβλέπει χρονικό όριο για την κράτηση. Ο νόμος περί αλλοδαπών του 2000 δεν περιέχει περιορισμούς όσον αφορά την κράτηση παράνομων μεταναστών. Ωστόσο, οι ΜΚΟ αναγνώρισαν ότι η δικαιοσύνη έχει προβλέψει μια «μέγιστη» περίοδο έξι μηνών για την κράτηση. Στην πράξη, μετά από έξι μήνες κράτησης, τα δικαστήρια τείνουν να δίνουν βαρύτητα στα δικαιώματα του κρατούμενου, αντί στους προβληματισμούς του κράτους.

β) Η διάρκεια της διοικητικής κράτησης παράνομων μεταναστών μπορεί στην πράξη να διαρκέσει μερικές φορές από 12 μήνες έως ενάμισι έτος, όταν τίθεται θέμα δημόσιας τάξης. Εδώ υπήρξε αύξηση στην πράξη της παράτασης των περιόδων κράτησης με την επίκληση θεμάτων δημόσιας τάξης.

γ) Με τη θέση σε ισχύ του νέου νόμου περί μεταναστών, καταργήθηκαν οι όροι της δικαστικής επανεξέτασης λόγω της συσσώρευσης υποθέσεων. Δυστυχώς, δεν διαθέτουν όλοι οι μετανάστες καλούς δικηγόρους. Υπήρξε μια συγκεκριμένη περίπτωση όπου ένας μετανάστης βρισκόταν υπό κράτηση για 16 μήνες και αφέθηκε μόνο αφότου το Συμβούλιο Προσφύγων αποκάλυψε αυτήν την υπόθεση.

δ) Πρέπει να θεσπισθεί διά νόμου ένα όριο για τη διοικητική κράτηση των αιτούντων άσυλο και των παράνομων μεταναστών.

3.3 Συνθήκες κράτησης

Οι ΜΚΟ ισχυρίζονται ότι:

α) Οι συνθήκες κράτησης είναι πολύ χειρότερες από αυτές των «κοινών» ολλανδών εγκληματιών.

β) Σε πολλές περιπτώσεις, τέσσερα με έξι άτομα κρατούνται σε ένα κελί. Πέραν της έλλειψης ιδιωτικότητας, άτομα διαφορετικών γλωσσών και πολιτισμών τοποθετούνται μαζί, γεγονός που οδηγεί σε περιττές εντάσεις.

γ) Δεν υπάρχει καλή πρόσβαση σε ιατρικές υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων υπηρεσιών σωματικής και ψυχολογικής υγείας. Σε άτομα που ανέφεραν ότι έπασχαν από σοβαρή ασθένεια δεν επετράπη η πρόσβαση σε γιατρό και τους παρασχέθηκαν μόνο ηρεμιστικά. Αυτή η κατάσταση παρατηρείται ιδίως στο «Kamp Zeist» και στα πλωτά κέντρα κράτησης στο Ρότερνταμ.

δ) Στους κρατούμενους δεν προσφέρεται καμία απασχόληση και οι δραστηριότητες ψυχαγωγίας είναι ελάχιστες. Αυτό τους οδηγεί σε μια ασταθή ψυχική και διανοητική κατάσταση.

ε) Υπάρχουν πολλές καταγγελίες για την ποιότητα του φαγητού και την έλλειψη συνθηκών υγιεινής, ιδίως στα πλωτά κέντρα κράτησης του Ρότερνταμ.

στ) Οι μετανάστες στο κέντρο «Kamp Zeist» επιτρέπεται να βγαίνουν από τα κελιά τους μόνο για τρεις ώρες.

ζ) Υπάρχουν επίσης πολλές καταγγελίες σχετικά με τη γενικότερη αντιμετώπιση από τους φύλακες, οι οποίοι συνήθως δεν έχουν την κατάλληλη εκπαίδευση για την εργασία αυτή. Ορισμένες ΜΚΟ κατήγγειλαν αρκετές περιπτώσεις σκληρών σωφρονιστικών κυρώσεων κατά των κρατουμένων. Έγινε λόγος για σωματική βία κατά των κρατουμένων – για παράδειγμα ο ξυλοδαρμός είναι σύνηθες φαινόμενο, ιδίως από τη Βασιλική Χωροφυλακή.

η) Φοβούνται ότι ατυχήματα όπως π.χ. η πυρκαγιά που σημειώθηκε στο κέντρο κράτησης Schiphol, είναι πιθανό να ξανασυμβούν. Παρά τους κινδύνους αυτούς, υπάρχει ακόμα ένας αριθμός κέντρων κράτησης, όπως τα πλωτά κέντρα κράτησης στο Ρότερνταμ και το Kamp Zeist, όπου οι συνθήκες έχουν βελτιωθεί μόνο επιφανειακά ή καθόλου. Τη νύχτα της 27ης Οκτωβρίου 2005, έντεκα παράνομοι μετανάστες έχασαν τη ζωή τους σε πυρκαγιά που ξέσπασε στις εγκαταστάσεις απομάκρυνσης στο Schiphol Oost, ενώ 15 άλλοι (συμπεριλαμβανομένων φυλάκων) τραυματίστηκαν.

θ) Δεν υπάρχει επιτροπή κρατουμένων ή άλλος φορέας που να διαφυλάσσει τα συλλογικά δικαιώματα των μεταναστών στα εν λόγω κέντρα κράτησης.

ι) Υπάρχουν επίσης σοβαρές αμφιβολίες σχετικά με την τήρηση της οδηγίας για την υποδοχή. Επιπλέον, το Πρωτόκολλο της Κωνσταντινούπολης δεν έχει τεθεί σε ισχύ και δεν εφαρμόζεται.

3.4 Κράτηση ευπαθών ομάδων

Οι ΜΚΟ ισχυρίζονται ότι:

α) Τα θύματα δεν ξεχωρίζονται από άλλους μετανάστες Για παράδειγμα, συνεπεία αυτού, μετά την έκβαση κάθε διαδικασίας εισόδου στις Κάτω Χώρες, ορισμένα κορίτσια από τη Νιγηρία έπεσαν στα δίχτυα κυκλωμάτων πορνείας στη Γερμανία και την Ιταλία.

β) Η κράτηση ευπαθών ατόμων, ιδίως παιδιών, υπήρξε θέμα σημαντικής ανησυχίας για τις ΜΚΟ. Δεν υπάρχει θεσμοθετημένη απαγόρευση στον νόμο για την κράτηση ευπαθών ομάδων μεταναστών, όπως είναι τα θύματα παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένων των θυμάτων εμπορίας ανθρώπων, των τραυματισμένων μεταναστών, των ασυνόδευτων ανηλίκων και των παιδιών μεταναστών και των οικογενειών τους.

γ) Το 2006 πραγματοποιήθηκε μια εκστρατεία κατά της κράτησης παιδιών μεταναστών και των οικογενειών τους, με αποτέλεσμα ο αριθμός των παιδιών μεταναστών και των οικογενειών τους που βρίσκονταν υπό κράτηση να μειωθεί σημαντικά. Η ολλανδική

κυβέρνηση επίσης ανακοίνωσε περισσότερες βελτιώσεις διαρθρωτικής πολιτικής. Ωστόσο, ακόμη εκκρεμεί η παρουσίαση συγκεκριμένων προτάσεων.

i) Θύματα εμπορίας ανθρώπων

Οι ΜΚΟ ισχυρίζονται ότι:

α) Τα θύματα εμπορίας ανθρώπων μπορούν να συλληφθούν επί τη βάσει του ότι είναι «παράνομοι» και να τεθούν υπό κράτηση ως αλλοδαποί. Αυτό συμβαίνει ιδίως σε περιπτώσεις συνοριακής κράτησης. Ο σκοπός αυτών των μορφών κράτησης είναι να διευθετηθεί η επιστροφή τους στη χώρα καταγωγής τους. Ωστόσο, οι ΜΚΟ εκτιμούν ότι από το σύνολο των κρατουμένων μόνο οι μισοί μπορούν όντως να σταλούν στην πατρίδα τους. Οι υπόλοιποι απελευθερώνονται κάποια στιγμή χωρίς να διευθετηθεί το παράνομο καθεστώς τους. Τούτο καθιστά την κράτησή τους ανώφελη εξαρχής.

β) Τα θύματα εμπορίας ανθρώπων που δεν αναγνωρίζονται ως τέτοια κατά την κράτηση καταλήγουν είτε να σταλούν πίσω στις πατρίδες τους είτε να απελευθερωθούν. Και στις δύο περιπτώσεις κινδυνεύουν να έλθουν αντιμέτωποι με τα κυκλώματα διακίνησής τους και να αναγκαστούν εκ νέου να εργαστούν υπό συνθήκες εκμετάλλευσης. Ωστόσο, οι ΜΚΟ επεσήμαναν ότι τα άτομα που αναγνωρίστηκαν ως θύματα εμπορίας μπορούν να κάνουν χρήση τρίμηνης περιόδου συλλογισμού. Αν αποφασίσουν να συνεργαστούν με την αστυνομία δικαιούνται ειδική προστασία μαρτύρων βάσει του κανονισμού «Β9», προσωρινή διαμονή, στέγαση σε άσυλο, ιατρική ασφάλιση, νομική αρωγή και κοινωνική βοήθεια.

γ) Προκαλεί ανησυχία το γεγονός ότι παρόλο που οι Κάτω Χώρες υπέγραψαν τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων (2005), η επικύρωσή της ακόμη εκκρεμεί.

ii) Παιδιά και ανήλικοι

Οι ΜΚΟ ισχυρίζονται ότι:

α) Από όλους τους πρόσφυγες που έρχονται στις Κάτω Χώρες, ποσοστό μεγαλύτερο του 25% είναι κάτω των 15 ετών. Παρόλο που πολλοί νέοι άνθρωποι φεύγουν με τον έναν γονέα ή και με τους δύο, υπάρχει επίσης ένα χαμηλό ποσοστό ασυνόδευτων ανηλίκων.

β) Οι αιτήσεις ποσοστού μεγαλύτερου του 30% των παιδιών αιτούντων άσυλο στις Κάτω Χώρες εξετάζεται βάσει της εσπευσμένης διαδικασίας. Επιπλέον, τα παιδιά που ζητούν άσυλο ηλικίας κάτω των τεσσάρων ετών συχνά δίνουν συνέντευξη χωρίς την παρουσία δικηγόρου ή κηδεμόνα.[1]

γ) Ορισμένες συνεντεύξεις με παιδιά επικεντρώνονται σε ακατάλληλες ερωτήσεις δεδομένης της ηλικίας και της ωριμότητας του παιδιού.

δ) Έχουν επίσης σημειωθεί παραβιάσεις διεθνών και περιφερειακών προτύπων στις τρέχουσες πολιτικές και πρακτικές ως προς τον προσδιορισμό του αν το παιδί είναι ασυνόδευτο και συνεπώς χρειάζεται φροντίδα και προστασία, συμπεριλαμβανομένων προσπαθειών για τον εντοπισμό οικογενειών και για τον επαναπατρισμό τους με τη στήριξη του κράτους. Σε πολλές περιπτώσεις η κυβέρνηση αναθέτει την ευθύνη για τη μέριμνα ασυνόδευτων παιδιών σε μακρινούς συγγενείς που κατοικούν στις Κάτω Χώρες, ακόμη και αν οι εν λόγω συγγενείς είναι απρόθυμοι ή ακατάλληλοι να αναλάβουν αυτήν την ευθύνη.

ε) Υπάρχουν ανήλικοι που κρατούνται στο κέντρο κράτησης του Schiphol που περιμένουν την ηλικιακή εξέταση. Αυτή η εξέταση συνίσταται στη λήψη φωτογραφιών ορισμένων οστών και δεν συμπεριλαμβάνει ψυχολογική αξιολόγηση. Η αξιοπιστία αυτής της εξέτασης είναι πολύ αμφισβητήσιμη, καθώς μπορεί να θεωρήσει ενήλικες πολλούς ανήλικους.

στ) Η κράτηση παιδιών με τους γονείς τους, αντιβαίνει στη Διεθνή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού, η οποία επικυρώθηκε από την ολλανδική κυβέρνηση το 1995. Παιδιά από νεαρή ηλικία, από βρέφη ως έφηβοι, φυλακίζονται, κυρίως στα κέντρα Heerhugowaard, Kamp Zeist και Zestienhoven.

ζ) Στα παιδιά υπό κράτηση στερείται το δικαίωμα της ελεύθερης κυκλοφορίας και της εκπαίδευσης, ενώ δεν υπάρχουν εγκαταστάσεις για παιχνίδι. Αυτό μπορεί να αποβεί πολύ τραυματικό.

η) Όσον αφορά την κράτηση, οι ολλανδικές αρχές δεν εφαρμόζουν την αρχή της ύστατης λύσης για όλους τους ανηλίκους, αλλά μόνο για την ηλικιακή ομάδα έως 16 ετών. Κατά συνέπεια, ανήλικοι άνω των 16 ετών μπορούν να τεθούν υπό κράτηση μαζί με ενήλικους κρατούμενους.

θ) Στα παιδιά τοποθετούνται χειροπέδες και μπαίνουν σε κελιά απομόνωσης.

ι) Οι φύλακες είναι εκπαιδευμένοι για να αντιμετωπίζουν εγκληματίες, όχι παιδιά.

ια) Στα ασυνόδευτα άτομα ηλικίας 15-25 ετών πρέπει να παρέχεται περισσότερη φροντίδα. Όταν οι ανήλικοι φθάσουν τα 18 έτη, τούς παρέχεται ένα εισιτήριο τρένου και αφήνονται στον δρόμο.

ιβ) Συνολικά, η αντιμετώπιση από την Ολλανδία των αιτούντων άσυλο εγείρει ερωτήματα σχετικά με τη δέσμευσή της να ακολουθήσει πολιτικές ασύλου που εξυπηρετούν τα βέλτιστα συμφέροντα αυτών των παιδιών, όπως απαιτείται δυνάμει της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού.

3.5 Η εσπευσμένη διαδικασία

Οι ΜΚΟ ισχυρίζονται ότι:

α) Η αποτελεσματικότητα υπερισχύει της προστασίας στην ολλανδική πολιτική ασύλου. Σύμφωνα με τις ΜΚΟ, οι εσπευσμένες διαδικασίες έχουν γίνει ο κανόνας στις Κάτω Χώρες και ο στόχος είναι να αυξηθεί αυτή η τάση όσο το δυνατόν περισσότερο.

β) Γενικώς ευπαθείς και τραυματισμένοι αιτούντες άσυλο, περιλαμβανομένων παιδιών, χρειάζονται χρόνο για να εδραιώσουν την πίστη και την εμπιστοσύνη τους στο άτομο ή τα άτομα που είναι επιφορτισμένα με τη λήψη απόφασης σχετικά με το αίτημά τους, προτού να μπορέσουν να εξηγήσουν τους λόγους για τη φυγή τους ή την αιτία του τραύματός τους. Τα άτομα που εγείρουν αιτήματα που αφορούν το φύλο και που επιβίωσαν από βασανιστήρια ή σοβαρό τραύμα, χρειάζονται ένα περιβάλλον υποστήριξης όπου μπορούν να καθησυχαστούν για την τήρηση της εμπιστευτικότητας σε σχέση με το αίτημά τους. Η εσπευσμένη διαδικασία δεν παρέχει τον απαιτούμενο χρόνο για να εδραιωθεί η απαραίτητη πίστη και εμπιστοσύνη.

γ) Ο μηχανισμός που έχει ως στόχο να επισπεύσει την επεξεργασία των αιτήσεων ασύλου – η εσπευσμένη διαδικασία στα aanmeldcentra (κέντρα υποδοχής) ή η «διαδικασία AC»– δεν χρησιμοποιείται κατάλληλα και με ελάχιστες πιθανότητες να αποκαταστήσει σφάλματα μέσω μιας δικαστικής επανεξέτασης που να έχει νόημα.

δ) Η εσπευσμένη διαδικασία επίσης δεν παρέχει αρκετό χρόνο για τον αιτούντα άσυλο να ξεκουραστεί, να ενημερωθεί για τη διαδικασία ασύλου, να συμβουλευτεί τον δικηγόρο του και να συγκεντρώσει στοιχεία για να στηρίξει το αίτημά του για άσυλο, ούτε έχει θέσει κριτήρια απόρριψης. Οι συνέπειες είναι χειρότερες σε περιπτώσεις ασυνόδευτων ανηλίκων, τραυματισμένων ανθρώπων και ανθρώπων από χώρες στις οποίες σημειώνονται ευρέως παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

ε) Η διαδικασία μπορεί να οδηγήσει επίσης στην παραβίαση της αρχής της μη επαναπροώθησης (non-refoulement), καθώς δεν παρέχει στον αιτούντα άσυλο αρκετό χρόνο για να στοιχειοθετήσει το αίτημά του και μπορεί συνεπώς να οδηγήσει στον επαναπατρισμό του σε μια χώρα όπου ενδέχεται να υποστεί δίωξη. Η έλλειψη δυνατοτήτων δικαστικής επανεξέτασης επιτείνει αυτήν την κατάσταση.

στ) Η έφεση κατά απόφασης που ελήφθη σε εσπευσμένη διαδικασία δεν έχει αυτόματο ανασταλτικό αποτέλεσμα, παρόλο που αυτό μπορεί να ζητηθεί ειδικά. Η πάγια νομολογία καθιστά εξαιρετικά δύσκολη στην πράξη την εξασφάλιση ενός τέτοιου ανασταλτικού αποτελέσματος το οποίο να οδηγεί σε προστασία κατά αδικαιολόγητων απελάσεων. Εδώ οι ΜΚΟ συστήνουν οι εφέσεις κατά αρνητικών αποφάσεων σε πρώτο βαθμό να χορηγούνται γενικά με αυτόματο ανασταλτικό αποτέλεσμα.

3.6 Περιορισμένη πρόσβαση των ΜΚΟ στα κέντρα

Οι ΜΚΟ ισχυρίζονται ότι:

α) Οι ολλανδικές οργανώσεις μπορεί να έχουν καταγραφεί από το Υπουργείο Δικαιοσύνης ως μη δικαστικές οργανώσεις με πρόσβαση σε κέντρα κράτησης. Ωστόσο, η πρόσβαση είναι περιορισμένη σε επίσημες επισκέψεις σε ξεχωριστές αίθουσες επίσκεψης. Μια επίσκεψη μπορεί να προγραμματιστεί μόνο αφού καθοριστούν τα άτομα τα οποία θα δεχθούν επίσκεψη. Αυτό αποδεικνύεται ότι αποτελεί εμπόδιο για την προσέγγιση πιθανών θυμάτων και άλλων ομάδων στόχων όπως οι ανήλικοι. Οι ΜΚΟ χρειάζονται ευρύτερη και περισσότερο ευέλικτη πρόσβαση στους μετανάστες που βρίσκονται σε κέντρα κράτησης.

β) Υπάρχουν επίσης προβλήματα για εκκλησιαστικές και ανθρωπιστικές ομάδες που θα ήθελαν να πραγματοποιούν τακτικές επισκέψεις σε κέντρα.

γ) Επιτρέπεται μόνο η προσέγγιση ειδικών ομάδων «παράνομων» μεταναστών. Σε περιπτώσεις συνοριακής κράτησης επιτρέπεται η πρόσβαση μόνο σε αυτούς που έχουν υποβάλει αίτηση για χορήγηση ασύλου. Αυτοί που φθάνουν στο αεροδρόμιο και δεν υποβάλλουν αίτηση για χορήγηση ασύλου τοποθετούνται σε ξεχωριστή πτέρυγα στο κέντρο κράτησης, όπου δεν έχουν πρόσβαση σε νομική αρωγή ή βοήθεια από τις ΜΚΟ. Μεταξύ αυτών μπορεί κάλλιστα να υπάρχουν ανήλικοι, θύματα εμπορίας και πρόσφυγες που θα έπρεπε να ενημερώνονται για τη δυνατότητα που έχουν να υποβάλουν αίτηση για χορήγηση ασύλου.

δ) Η πληροφόρηση του ευρέος κοινού σχετικά με το τι συμβαίνει σε αυτά τα κέντρα είναι ελάχιστη. Οι ΜΚΟ επίσης ισχυρίζονται ότι υπάρχει μεγάλη πίεση ώστε να μην επιτρέπεται στα μέρη που έχουν πρόσβαση να μιλήσουν για θέματα όπου υπάρχουν υποψίες για απάνθρωπη μεταχείριση.

3.7 Άλλες ανησυχίες που εξέφρασαν οι ΜΚΟ

Οι ΜΚΟ ισχυρίζονται ότι:

α) Η αύξηση των εντολών απέλασης είναι ανησυχητική. Αυτή η εντολή αντιμετωπίζει τα άτομα σαν εγκληματίες και χρησιμοποιείται για άτομα που δεν έχουν διαπράξει εγκλήματα. Περισσότερα από 1 000 άτομα υφίστανται τέτοια μεταχείριση. Αυτή η κατάσταση επιδεινώνεται όταν άλλα μέλη της οικογένειας περιλαμβάνονται στην εντολή. Το 40% των ατόμων που κρατούνται, απελαύνονται στη συνέχεια.

β) Ο νόμος περί αλλοδαπών του 2000 προβλέπει τη δυνατότητα επιβολής εντολής απέλασης σε παράνομο μετανάστη κηρύσσοντάς τον ανεπιθύμητο αλλοδαπό. Ως εκ τούτου, το δικαίωμα ενός μετανάστη σε νόμιμη διαμονή τελειώνει ή παρεμποδίζεται και, όσο διαρκεί η εντολή, ο μετανάστης δεν μπορεί να υποβάλει επιτυχώς αίτηση για τη χορήγηση άδειας διαμονής ή ασύλου. Η επιστροφή ή η συνεχής παρουσία στις Κάτω Χώρες μετά από εντολή απέλασης συνιστά έγκλημα που τιμωρείται με φυλάκιση μέγιστης διάρκειας έξι μηνών.

γ) Αυτοί που απελαύνονται με ειδοποίηση να εγκαταλείψουν τη χώρα, μετά την απόρριψη της αίτησής τους, αφήνονται στον δρόμο. Είναι άποροι και δεν μπορούν να βγάλουν τα

προς το ζην. Υπάρχει επίσης σοβαρή ανησυχία για τις γυναίκες που ελευθερώνονται κατ' αυτόν τον τρόπο. Δεν δικαιούνται κατάλληλες συνθήκες διαβίωσης, στέγασης και ιατρικές υπηρεσίες.

δ) Το καθεστώς συνοριακής κράτησης και του νόμου σωφρονιστικής αρχής βασίζονται σε ποινικό καθεστώς. Ωστόσο, οι μετανάστες δεν μπορούν να επωφεληθούν από ορισμένα δικαιώματα στο πλαίσιο του ποινικού καθεστώτος.

ε) Οι πολιτικοί δίνουν μια αρνητική εικόνα για τους παράνομους μετανάστες και τους αιτούντες άσυλο, τοποθετώντας τους την «ταμπέλα» των οικονομικών προσφύγων και ορισμένες φορές των εγκληματιών. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα το σοβαρό έλλειμμα προβληματισμών που αφορούν τα ανθρώπινα δικαιώματα στην κοινή γνώμη και επίσης στις πολιτικές συζητήσεις που αφορούν τους αιτούντες άσυλο, τους παράνομους μετανάστες και άλλους μετανάστες.

στ) Κατά τη διάρκεια της επίσκεψης, η επικύρωση ορισμένων διεθνών πράξεων εκκρεμούσε ακόμα. Όπως και άλλες ευρωπαϊκές χώρες, τον Δεκέμβριο του 2007 οι Κάτω Χώρες δεν είχαν ακόμη υπογράψει τη Διεθνή Σύμβαση για την προστασία των δικαιωμάτων των διακινούμενων εργαζομένων και των μελών των οικογενειών τους (τη «Σύμβαση των διακινούμενων εργαζομένων» του 1990). Επιπλέον, ενώ οι Κάτω Χώρες είχαν υπογράψει τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων (2005), η επικύρωσή της ακόμα εκκρεμούσε.

ζ) Το άσυλο χρησιμοποιείται ως μέσο για τον έλεγχο των μεταναστευτικών ροών και για να αποτρέπονται πιθανοί αιτούντες άσυλο. Το δικαίωμα σε άσυλο δεν μπορεί να αφαιρεθεί, καθώς δεν είναι πρόσθετο δικαίωμα που χορηγείται από τα κράτη μέλη, αλλά δικαίωμα που κάθε άνθρωπος μπορεί να διεκδικήσει δυνάμει της Σύμβασης της Γενεύης.

η) Δεν δίνεται επαρκής χρόνος στους αιτούντες άσυλο να τακτοποιήσουν τα χαρτιά τους προετοιμαζόμενοι για την επιστροφή τους. Με την εκδίωξη των αιτούντων άσυλο των οποίων η αίτηση απορρίφθηκε, ενίοτε και με παιδιά, από το σύστημα υποδοχής, οι ολλανδικές αρχές αναγκάζουν τους ανθρώπους να ζουν στους δρόμους.

θ) Υπάρχουν επίσης θέματα που αφορούν τη διαθεσιμότητα των δεδομένων για τη μετανάστευση. Οι εκθέσεις για τις εξελίξεις σχετικά με τη μετανάστευση πρόσφατα μειώθηκαν σε έκταση ενώ επίσης περιορίστηκαν σε βασικές εξελίξεις μόνο. Επίσης δημοσιεύονται λιγότερο συχνά (μία φορά το εξάμηνο, αντί για τρεις φορές τον χρόνο). Επιπλέον, συγκεκριμένα λεπτομερή στοιχεία για ευπαθείς ομάδες υπό κράτηση, όπως τα παιδιά μετανάστες και οι οικογένειές τους, δεν δημοσιεύονται.

Επίσκεψη στο κέντρο

Το πρόγραμμα της αποστολής περιελάμβανε μια επίσκεψη στο κέντρο κράτησης του Schiphol. Κατά τη διάρκεια της επίσκεψης, πραγματοποιήθηκε για τα μέλη της αντιπροσωπείας μια παρουσίαση και μια περιήγηση με ξενάγηση στο κέντρο με τον διευθυντή του κέντρου κράτησης, τον αναπληρωτή διευθυντή του τμήματος της πολιτικής μετανάστευσης, καθώς και με αξιωματούχους από το κέντρο αιτήσεων και από την υπηρεσία

επαναπατρισμού και απομάκρυνσης. Η αντιπροσωπεία είχε επίσης την ευκαιρία να συνομιλήσει με αρκετούς μετανάστες που διέμεναν στο κέντρο και στη συνέχεια να θέσει ερωτήσεις στους εκπροσώπους του κέντρου.

Η παρουσίαση πραγματοποιήθηκε στην αρχή της επίσκεψης από τον κ. HP SCHREINEMACHERS, ο οποίος είναι αναπληρωτής διευθυντής του τμήματος της πολιτικής μετανάστευσης.

Οι ακόλουθοι εκπρόσωποι ήταν διαθέσιμοι για να απαντήσουν σε ερωτήσεις:

- Alfons MOOREN – διευθυντής του κέντρου κράτησης
- HP SCHREINEMACHERS – αναπληρωτής διευθυντής του τμήματος πολιτικής μετανάστευσης
- Vincent VUIJK – υπηρεσία επαναπατρισμού και απομάκρυνσης
- Michiel MEINARID – διευθυντής μονάδας κέντρου αιτήσεων
- Theo THIJM – αναπληρωτής διευθυντής μονάδας κέντρου αιτήσεων
- εκπρόσωπος της Βασιλικής Χωροφυλακής (συνοριοφυλακής)

4.1. Εισαγωγική παρουσίαση

Κατά τη διάρκεια της πρώτης παρουσίασης, ο αναπληρωτής διευθυντής επεσήμανε κυρίως τα εξής:

1) Οι αιτούντες άσυλο υποβάλλουν αίτηση σε κέντρο αιτήσεων. Το 75% των αιτήσεων υποβάλλονται σε άλλα μέρη εκτός του Schiphol, ενώ το υπόλοιπο 25% υποβάλλονται εκεί. Αυτοί που υποβάλλουν αίτηση σε άλλα κέντρα δεν τίθενται υπό κράτηση. Αυτοί που κρατούνται είναι εκείνοι στους οποίους δεν επιτρέπεται η είσοδος στα σύνορα.

2) Αν ένα άτομο στο οποίο δεν επετράπη η είσοδος στα σύνορα υποβάλει αίτηση για άσυλο, το άτομο τοποθετείται στο κλειστό κέντρο αιτήσεων στο Schiphol και ξεκινά η διαδικασία. Αν είναι δυνατόν, το αίτημα πρέπει να εξεταστεί εντός 48 εργάσιμων ωρών. Αν δεν είναι δυνατόν το αίτημα να εξεταστεί εντός του διαστήματος αυτού, υπάρχει περιθώριο 6 εβδομάδων για να γίνει αυτό, και το άτομο θα μεταφερθεί σε κέντρο κράτησης.

3) Οι αλλοδαποί που βρίσκονται παράνομα στις Κάτω Χώρες επίσης τίθενται υπό κράτηση. Αν ζητήσουν άσυλο, υπάρχει περιθώριο 6 εβδομάδων για την επεξεργασία της αίτησής τους. Αυτά τα άτομα δεν κρατούνται στο Schiphol, αλλά σε άλλα κέντρα. Ικανοποιούνται οι ανάγκες τους για σίτιση, μέριμνα και εκπαίδευση.

4) Μια έκθεση της Επιτροπής επεσήμανε πώς οι Κάτω Χώρες τηρούσαν τις κατευθυντήριες γραμμές[1]. Για το 25% που κρατείται στο Schiphol, η έκθεση συμπέραινε ότι το κέντρο ήταν επαρκές. Διατυπώνονταν, ωστόσο, κάποιες επικρίσεις σχετικά με τις υλικές ανάγκες των μεταναστών.

[1] COM(2007) 745 τελικό

4.2 Ξενάγηση στο κέντρο κράτησης

1) Τα μέλη της αντιπροσωπείας οδηγήθηκαν σε ένα δωμάτιο όπου αποθηκεύονται όλα τα υπάρχοντα των μεταναστών κατά την άφιξή τους. Όταν καταφθάνουν οι μετανάστες στο αεροδρόμιο έχουν αποσκευές και άλλα υπάρχοντα. Μερικές φορές έχουν και χρήματα μαζί τους. Αυτές οι αποσκευές αποθηκεύονται με ασφάλεια σε αυτά τα δωμάτια, τα οποία φυλάσσονται με κάμερες. Δύο άτομα έχουν κλειδιά για αυτά τα δωμάτια.

2) Κατά τη διάρκεια της περιόδου εισαγωγής, το προσωπικό ζητάει πληροφορίες για τις διατροφικές συνήθειες και ιατρικές ανάγκες των μεταναστών ενώ αποθηκεύει τις αποσκευές τους και άλλα τυχόν χρήματα/έγγραφα που μπορεί να διαθέτουν. Λαμβάνεται φωτογραφία του ατόμου και άλλα δεδομένα και του παρέχεται μια τηλεφωνική κάρτα.

3) Τα μέλη της αντιπροσωπείας πληροφορήθηκαν ότι περίπου 10 000 άτομα ετησίως περνούν από το κέντρο κράτησης στο Schiphol. Υπάρχουν 308 τοποθεσίες συνολικά. Οι υπηρεσίες υλικοτεχνικής υποδομής γίνονται κατά καιρούς περίπλοκες, με αποτέλεσμα να χάνονται προσωπικά αντικείμενα τρεις με τέσσερις φορές τον χρόνο.

4) Τα μέλη της αντιπροσωπείας είδαν τα ενισχυμένα κελιά υποδοχής στα οποία τοποθετούνται οι μετανάστες όταν φθάνουν πρώτη φορά στο κέντρο και προτού φύγουν. Αυτά τα κελιά χρησιμοποιούνται μόνο για σκοπούς προσωρινής διαμονής και ένας από τους σκοπούς τους είναι να εντοπιστούν οι έμποροι ναρκωτικών. Τα δωμάτια είναι απλά, καθαρά και διαθέτουν πάγκο. Οι πόρτες φαίνεται να είναι ενισχυμένες.

5) Τα μέλη της αντιπροσωπείας παρακολούθησαν επίδειξη ενός «πιλοτικού μηχανήματος». Το πιλοτικό μηχάνημα χρησιμοποιεί μια βάση δεδομένων αποτυπωμάτων με σκοπό τον εντοπισμό στοιχείων για τα άτομα που διαμένουν στο κέντρο κράτησης, συμπεριλαμβανομένων ειδικών πληροφοριών όπως ειδικές διατροφικές απαιτήσεις. Ο σκοπός αυτού του μηχανήματος είναι να αποφευχθεί η σύγχυση μεταξύ διαφορετικών ατόμων στο κέντρο.

6) Ο εκπρόσωπος δήλωσε ότι υπάρχουν δυνατότητες άθλησης (όπως μπάσκετ) και άλλες ψυχαγωγικές δραστηριότητες. Η ιατρική βοήθεια είναι επίσης διαθέσιμη 24 ώρες την ημέρα. Παρέχονται επίσης υπηρεσίες ψυχιάτρου. Το ολλανδικό Συμβούλιο Προσφύγων διαθέτει γραφείο στο κέντρο και τηρούνται οι σχέσεις δικηγόρου/πελάτη.

7) Τα δωμάτια για άνδρες και γυναίκες είναι χωριστά και γενικώς όλοι αισθάνονται ασφαλείς. Ωστόσο, στην πτέρυγα στην οποία πραγματοποιήθηκε η επίσκεψη, υπήρχαν δύο γυναίκες που ανέφεραν ότι φοβούνταν επειδή βρίσκονταν μόνο με άνδρες. Δεν κρατούνται οικογένειες, ανήλικοι ή παιδιά στο κέντρο. Οι ανήλικοι κρατούνται στο κέντρο «Zestienhoven». Η ποινική πτέρυγα του κέντρου βρίσκεται ξεχωριστά από τον χώρο όπου κρατούνται οι άλλοι αιτούντες άσυλο.

8) Οι πόρτες των κελιών είναι ανοικτές όλη την ημέρα και κλείνουν στις 21.00. Η αυλή/ο υπαίθριος χώρος έξω χρησιμοποιείται για δραστηριότητες αναψυχής στον καθαρό αέρα. Παρόλο που παρέχεται τροφή, υπάρχουν επίσης εγκαταστάσεις για την παρασκευή φαγητού για τους μετανάστες. Μερικές φορές τα άτομα που μένουν στο κέντρο ζητούν συγκεκριμένα τρόφιμα ώστε να μπορούν να μαγειρέψουν.

9) Ένας πίνακας με τα ονόματα, τις ημερομηνίες γέννησης και τις φωτογραφίες των μεταναστών δείχνει ότι κάποιοι μετανάστες είναι νέοι. Ο εκπρόσωπος του κέντρου δήλωσε ότι τα δεδομένα στον πίνακα δείχνουν την ηλικία που δηλώνουν οι μετανάστες. Κατέστη προφανές ότι δύο άτομα, περιλαμβανομένης μίας γυναίκας, εμπλέκονταν σε διαφωνία σχετικά με την ηλικία. Βρίσκονταν ωστόσο υπό κράτηση παρόλο που ο εκπρόσωπος δήλωσε ότι όταν υπάρχει διαφωνία σχετικά με την ηλικία, το πλεονέκτημα της αμφιβολίας είναι υπέρ του αιτούντος. Σε αυτές τις περιπτώσεις διενεργείται έρευνα και στέλνονται σε κλινική στο Eindhoven για τη διενέργεια εξέτασης οστών. Ο εκπρόσωπος αναγνώρισε ότι ενδεχομένως να υπάρχει κάποιο περιθώριο σφάλματος σε αυτού του είδους τις εξετάσεις και ανέφερε ότι σε τέτοιες περιπτώσεις το πλεονέκτημα της αμφιβολίας είναι πάντοτε υπέρ του μετανάστη.

10) Τα μέλη της αντιπροσωπείας είδαν ορισμένα κελιά στα οποία διαμένουν οι μετανάστες. Τα κελιά ήταν μικρά και κάθε κελί ήταν φτιαγμένο για να στεγάσει δύο άτομα. Τα κελιά περιείχαν μπάνιο με πόρτα, τηλεοπτικό δέκτη και μια κουκέτα με δύο κρεβάτια. Ορισμένα μέλη της αντιπροσωπείας ισχυρίστηκαν ότι είδαν κάποιες τουαλέτες χωρίς πόρτα.

11) Τα μέλη της αντιπροσωπείας πληροφορήθηκαν ότι η διαμονή στο Schiphol μπορεί λογικά να διαρκέσει έως έξι μήνες. Ωστόσο, η κράτηση μπορεί να παραταθεί κατά τη διάρκεια της διαδικασίας έφεσης. Υπό αυτές τις συνθήκες, η κράτηση μπορεί να επεκταθεί στους 12 μήνες.

4.3 Συνάντηση με τους μετανάστες

Τα μέλη της αντιπροσωπείας είχαν την ευκαιρία να συνομιλήσουν με τους μετανάστες που διέμεναν στο κέντρο κράτησης του Schiphol. Ο εισηγητής έλαβε τα ακόλουθα σχόλια:

1) Ένας Ιρακινός δήλωσε ότι βρισκόταν στο κέντρο επί ενάμιση μήνα. Ισχυρίστηκε ότι ήταν 67 χρόνων και άρρωστος. Είχε ζητήσει άσυλο. Το πρόβλημα ήταν ότι για να φθάσει στις Κάτω Χώρες, είχε περάσει μέσω της Ουγγαρίας. Είπε ότι βρισκόταν στην Ουγγαρία για λιγότερο από μία ώρα και είχε απλώς αλλάξει αεροπλάνο εκεί. Ζήτησε άσυλο στο αεροδρόμιο των Κάτω Χωρών και στη συνέχεια μεταφέρθηκε άμεσα στο κέντρο κράτησης του Schiphol. Ανέφερε ότι οι Κάτω Χώρες είχαν εγείρει αξίωση στην Ουγγαρία για την υπόθεσή του και ότι τώρα η απάντηση στην αίτησή του για άσυλο εξαρτιόταν από την απάντηση της Ουγγαρίας. Στο μεταξύ, διαμαρτυρόταν ότι είχε «εγκλωβιστεί» στο κέντρο.

2) Ένας Σουδανός δήλωσε ότι είχε έλθει στις Κάτω Χώρες με ψεύτικο διαβατήριο μέσω Συρίας. Είπε ότι τον είχαν τοποθετήσει σε «ανοικτό καταυλισμό» για τέσσερα χρόνια. Ισχυρίστηκε ότι είχε κήλη και έπασχε από ελονοσία. Μετά την είσοδό του στις Κάτω

Χώρες, συνέχισε να ταξιδεύει προς την Ιρλανδία. Ωστόσο, η Ιρλανδία τον έστειλε πίσω στις Κάτω Χώρες. Ισχυρίστηκε ότι βρισκόταν στο κέντρο του Schiphol για 9 μήνες συνολικά.

3) Ένας Νιγηριανός δήλωσε ότι επίσης βρισκόταν στο κέντρο για 9 μήνες. Είχε διαβατήριο από τη Ναμίμπια. Απελάθηκε στη Ναμίμπια, αλλά η Ναμίμπια τον έστειλε πίσω στις Κάτω Χώρες. Έκανε αίτηση για άσυλο στις Κάτω Χώρες, αλλά η αίτησή του απορρίφθηκε. Δήλωσε ότι το μέλλον του ήταν τώρα απρόβλεπτο. Στο μεταξύ, κρατείτο στο κέντρο.

4) Ένας ακόμη Ιρακινός δήλωσε ότι βρισκόταν στο κέντρο του Schiphol για 6 μήνες. Είχε πάει στην Αγγλία, αλλά εστάλη πίσω στις Κάτω Χώρες, επίσης εξαιτίας του κανονισμού του Δουβλίνου. Επίσης ανέφερε ότι το μέλλον του κρινόταν αβέβαιο.

5) Ορισμένα μέλη της αντιπροσωπείας συνάντησαν έναν νέο άνδρα που ισχυρίστηκε ότι ήταν ηλικίας κάτω των 18 ετών. Ισχυρίστηκε ότι όταν συνελήφθη απλώς περνούσε από το Schiphol με την αθλητική ομάδα του σχολείου του και διαμαρτυρήθηκε για τη διαδικασία σχετικά με τη διαφωνία που αφορούσε την ηλικία του και για το γεγονός ότι ήταν υπό κράτηση.

6) Μια γυναίκα δήλωσε ότι παρόλο που δεν αισθανόταν ότι κινδυνεύει εκεί όπου βρισκόταν, το γεγονός ότι υπήρχαν ελάχιστες γυναίκες τής προκαλούσε φόβο καμιά φορά. Επιπλέον, δεν λαμβάνονταν υπόψη οι ειδικές ανάγκες των γυναικών.

7) Ορισμένοι μετανάστες διαμαρτυρήθηκαν για την έλλειψη ιατρικών υπηρεσιών. Δήλωσαν ότι για όποιο παράπονο ιατρικής φύσης είχαν, απλώς τους παρεχόταν παρακεταμόλη.

4.4 Συζήτηση

Μετά την ξενάγηση στο κέντρο, η αντιπροσωπεία είχε την ευκαιρία να συζητήσει και να θέσει ερωτήσεις στους εκπροσώπους του κέντρου. Δόθηκαν οι εξής απαντήσεις:

1) Οι αιτήσεις του 25% των μεταναστών στο Schiphol απορρίφθηκαν αμέσως στο πλαίσιο της εσπευσμένης διαδικασίας.

2) Υπάρχει μια ανεξάρτητη επιτροπή που ακούει τις καταγγελίες των μεταναστών.

3) Στην εσπευσμένη διαδικασία, αναμένονταν νέες οδηγίες που θα καθιστούσαν τη διαδικασία πιο δίκαιη και αποτελεσματική.

4) Αν το αίτημα ενός ατόμου απορριφθεί στο Schiphol, μπορεί να κάνει έφεση βάσει τεσσάρων λόγων. Η διαδικασία διαρκεί περίπου δύο εβδομάδες. Στο μεταξύ, το άτομο παραμένει στο κέντρο κράτησης. Όταν μια έφεση κριθεί αβάσιμη, η απόφαση είναι μη αναστρέψιμη και αναλαμβάνονται δράσεις για να σταλεί το εν λόγω άτομο πίσω στη χώρα καταγωγής του.

5) Η κράτηση συνεχίζεται για εύλογο χρονικό διάστημα. Ωστόσο, ο κανόνας είναι ότι από τους έξι μήνες και μετά, τα δικαστήρια θα λάβουν υπόψη κατά πόσον ο αλλοδαπός ευθύνεται για την καθυστέρηση. Εντούτοις, σε περιπτώσεις κράτησης για διάστημα 14 έως 15 μηνών, η ελευθερία υπερέχει του συμφέροντος του κράτους και οι μετανάστες απελευθερώνονται. Η απελευθέρωση συνεπάγεται ότι θα βρεθούν στον δρόμο με ένα έγγραφο που λέει ότι πρέπει να εγκαταλείψουν τις Κάτω Χώρες.

6) Υπάρχει ένα ειδικό γραφείο που επεξεργάζεται αιτήματα βάσει του κανονισμού του Δουβλίνου. Αν υφίσταται κατάσταση που εμπίπτει στο πεδίο της Σύμβασης του Δουβλίνου, διατυπώνεται αίτημα στο εν λόγω κράτος μέλος. Εν αναμονή της απάντησης, το άτομο διαμένει στις Κάτω Χώρες. Αν το άλλο κράτος μέλος δεν κάνει δεκτό το αίτημα, το εν λόγω άτομο μπορεί να κάνει αίτηση για άσυλο στις Κάτω Χώρες.

Συνάντηση με την ολλανδή υπουργό Δικαιοσύνης, κ. Nebahat Albayrak

Η συνάντηση με την ολλανδή υπουργό Δικαιοσύνης, κ. Nebahat ALBAYRAK, πραγματοποιήθηκε στο Υπουργείο Δικαιοσύνης. Μετά τη συνάντηση ακολούθησε συνέντευξη Τύπου.

Κατά τη διάρκεια της συνάντησης, συζητήθηκαν θέματα σχετικά με το ολλανδικό δίκαιο περί μετανάστευσης και ασύλου, μαζί με θέματα που προέκυψαν κατά τη συζήτηση με τις ΜΚΟ και στο κέντρο κράτησης του Schiphol. Επισημάνθηκαν τα ακόλουθα σημεία από την υπουργό:

1) Οι Κάτω Χώρες έχουν παράδοση στην προστασία ατόμων. Ο στόχος είναι να συνεχιστεί η παράδοση και να βελτιωθεί το σύστημα.

2) Η κράτηση περιορίζεται συνήθως στους 6 μήνες. Ωστόσο, σε ορισμένες περιπτώσεις αυτή η χρονική περίοδος πρέπει να παραταθεί. Η διάρκεια της κράτησης εξαρτάται επίσης από τη συνεργασία του εν λόγω άτομου. Η υπουργός ισχυρίστηκε ότι αν οι μετανάστες συνεργαστούν μπορούν να είναι ελεύθεροι σε έξι ημέρες.

3) Αν ένα παιδί που συνοδεύεται από την οικογένειά του περάσει παράνομα τα σύνορα, είναι επί του παρόντος δυνατό να τεθεί υπό κράτηση. Αν φθάσουν στις Κάτω Χώρες με νόμιμο τρόπο, οι οικογένειες μεταφέρονται σε κέντρο υποδοχής. Οι οικογένειες κρατούνται μόνο σε περιπτώσεις που υπάρχουν σοβαρές υποψίες ότι θα εξαφανιστούν. Η ιδέα θα ήταν να τηρηθούν υπό κράτηση για μέγιστο διάστημα δύο εβδομάδων, αλλά αυτή είναι μια πρόταση που πρέπει ακόμη να εγκριθεί από το κοινοβούλιο. Μια άλλη πιθανότητα θα ήταν η κράτηση του ενός μόνο εκ των δύο γονέων.

4) Το Υπουργείο έχει επίσης καταβάλει προσπάθειες για τη βελτίωση των συνθηκών για τα παιδιά (κυρίως για εκείνα που κρατούνται στο Ρότερνταμ) και για άλλα ευπαθή άτομα, όπως οι έγκυες.

5) Δεν προβλέπεται να σταματήσουν οι κρατήσεις ασυνόδευτων παιδιών, καθώς τότε θα υπήρχε εγγενής κίνδυνος να καταχραστούν το σύστημα αυτό οι γονείς των παιδιών. Η υπουργός επιβεβαίωσε ότι υπάρχουν παιδιά υπό κράτηση, αλλά τα παιδιά που συνοδεύονται από τους γονείς τους και τα παιδιά που δεν συνοδεύονται τηρούνται όσο το δυνατόν περισσότερο χωριστά. Η κράτηση είναι πάντοτε όσο το δυνατόν πιο περιορισμένη.

6) Όταν βρίσκονται οικογένειες και υποβάλουν αίτηση για άσυλο, κρατούνται σε ανοικτά κέντρα. Αναγνωρίζεται ότι το περιβάλλον στο οποίο κρατούνται τα παιδιά θα πρέπει να είναι διαφορετικό από αυτό των κανονικών φυλακών. Η υπουργός ανέφερε ότι καταβάλλονται οι μέγιστες προσπάθειες για να δημιουργηθεί ένα περιβάλλον κατάλληλο για παιδιά. Τα μέλη της αντιπροσωπείας είδαν αρκετές φωτογραφίες βελτιώσεων που πραγματοποιήθηκαν σε ένα κέντρο.

7) Μερικές φορές επιλέγεται η κράτηση ενός εκ των γονέων, ενώ ελευθερώνεται ο άλλος γονέας με το παιδί.

8) Οι ανήλικοι μπορεί ενίοτε να κρατούνται προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος να πέσουν στα χέρια εμπόρων ανθρωπίνων όντων. Οι δικαστές συνήθως παύουν την κράτηση ανηλίκου ύστερα από 6 μήνες, αλλά μπορεί να κρατηθεί και για περισσότερο καιρό όταν η ταυτότητα του ατόμου δεν είναι σαφής ή όταν το προξενείο της χώρας καταγωγής δεν είναι συνεργάσιμο σε σχέση με την επιστροφή του.

9) Κάποιες φορές τοποθετούνται χειροπέδες στα παιδιά, αλλά αυτό γίνεται μόνο σε εξαιρετικές περιστάσεις, όπως αν ένα παιδί γίνει ανεξέλεγκτα βίαιο. Η υπουργός ανέφερε μια υπόθεση στην οποία ελήφθη αυτό το μέτρο, ειδικά όταν ένας ανήλικος σε ένα κέντρο προκάλεσε την εκκίνηση του συστήματος πυρόσβεσης με έναν αναπτήρα. Μετά από αυτά τα περιστατικά, καταβάλλονται προσπάθειες για να γίνει το σύστημα πυρόσβεσης ευαίσθητο σε τέτοιου είδους δόλιες ενέργειες.

10) Οι αρχές λαμβάνουν όντως υπόψη την κατάσταση των ευπαθών ατόμων. Ωστόσο, δεν υπάρχουν σχέδια για την κατάργηση της κράτησης αυτών των ομάδων.

11) Κατά τη διάρκεια των διαδικασιών επιστροφής, τα δικαιώματα των μεταναστών τηρούνται. Η υπουργός εξήγησε ότι οι ιατρικές εξετάσεις διεξάγονται προτού πραγματοποιηθεί η επιστροφή και ότι λαμβάνονται μέτρα ώστε να επιβεβαιωθεί ότι το άτομο είναι σε θέση να ταξιδέψει αεροπορικώς.

12) Η διατήρηση ανοικτών κέντρων για τα άτομα που έχουν απελαθεί και αφεθεί στους δρόμους θα έδινε τη λάθος εντύπωση ότι το κράτος θα μεριμνήσει για αυτούς υπό οποιεσδήποτε συνθήκες. Αυτό θα καταστήσει τις απελάσεις αναποτελεσματικές.

13) Όσον αφορά το περιεχόμενο της έκθεσης της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για την εφαρμογή της οδηγίας 2003/9/ΕΚ της 27ης Ιανουαρίου 2003 σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο στα κράτη μέλη[1], οι Κάτω Χώρες θα επιθυμούσαν κάποιες διευκρινίσεις σχετικά με τη βάση

[1] COM(2007) 745 τελικό.

των παρατηρήσεων που διατυπώνονται στην έκθεση. Τον Ιανουάριο του 2008 είχε προγραμματιστεί συνάντηση με την Επιτροπή και κάποια στιγμή το 2008 οι Κάτω Χώρες έπρεπε να δημοσιεύσουν μια επίσημη απάντηση.

14) Τα κέντρα υποδοχής και κράτησης είναι ανοικτά για έλεγχο, όπως συνέβη και στην περίπτωση αυτής της αποστολής αντιπροσωπείας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Η Επιτροπή του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη των Βασανιστηρίων και της Απάνθρωπης ή Ταπεινωτικής Μεταχείρισης ή Τιμωρίας (CPT) διεξήγαγε επισκέψεις.

15) Τα μέλη του προσωπικού και των αρχών στα κέντρα είναι όλα κατάλληλα εκπαιδευμένα.

16) Δεν απαιτείται κάποια μείζονα μεταρρύθμιση στον κανονισμό του Δουβλίνου. Οι αναγκαίες βελτιώσεις θα πρέπει να αντιμετωπιστούν μέσω του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου.

Συμπεράσματα και συστάσεις του εισηγητή

Ο εισηγητής θα ήθελε να τονίσει ότι οι ολλανδικές αρχές και η υπουργός ήταν πολύ συνεργάσιμες, ανοικτές και διαθέσιμες για να απαντήσουν στις ερωτήσεις που τέθηκαν από την αντιπροσωπεία.

Συνολικά και εν συγκρίσει με άλλα κέντρα κράτησης στα οποία πραγματοποιήθηκε επίσκεψη σε άλλες χώρες, μπορεί να θεωρηθεί ότι οι συνθήκες στο κέντρο κράτησης Schiphol φαίνεται να είναι ικανοποιητικές.

Συμπερασματικά, ο εισηγητής θα ήθελε να εγείρει τα ακόλουθα ζητήματα:

1) Παρόλο που οι συνθήκες στο κέντρο κράτησης Schiphol φαίνονται ικανοποιητικές, οι ΜΚΟ επικεντρώθηκαν στα πλωτά κέντρα κράτησης του Ρότερνταμ και στο κέντρο «Kamp Zeist», όταν αναφέρονταν σε απαράδεκτες συνθήκες. Πρέπει να παρασχεθούν περισσότερες πληροφορίες για αυτά τα κέντρα, ιδίως υπό το πρίσμα των ισχυρισμών που διατύπωσαν διάφορες ΜΚΟ.

2) Οι διαθέσιμες υπηρεσίες στο κέντρο κράτησης στο Schiphol όπως περιγράφηκαν, θα πρέπει να καταστούν διαθέσιμες σε όλα τα κέντρα κράτησης. Αυτές περιλαμβάνουν καλές ιατρικές και ψυχιατρικές υπηρεσίες και γραφεία για τη διατήρηση σχέσεων δικηγόρου/πελάτη.

3) Θα πρέπει να δοθεί στις ΜΚΟ πλήρης πρόσβαση σε όλα τα κέντρα κράτησης προκειμένου να τους επιτραπεί να επιτελέσουν το έργο τους στο πλαίσιο των κανονισμών που ορίζονται από τις ολλανδικές αρχές.

4) Ισχυρισμοί για κακομεταχείριση, βία ή ακατάλληλη συμπεριφορά από τις αρχές θα έπρεπε να λαμβάνονται σοβαρά υπόψη, και πρέπει να ληφθούν μέτρα για την πραγματοποίηση ερευνών και την ανάληψη δράσεων.

5) Θα πρέπει να υπάρχει πλήρης διαφάνεια όσον αφορά το τι συμβαίνει στα κέντρα κράτησης.

6) Αντί να χρησιμοποιούνται χειροπέδες, θα πρέπει να διερευνηθούν άλλα μέτρα προκειμένου να τεθούν υπό έλεγχο οι απείθαρχοι ανήλικοι.

7) Παρόλο που εθιμικά έχει καθιερωθεί μέγιστη περίοδος κράτησης έξι μηνών, θα πρέπει να κατοχυρωθεί διά νόμου και να εφαρμοστεί στην πράξη μια συγκεκριμένη περίοδος.

8) Θα πρέπει να διερευνηθούν εναλλακτικές λύσεις για την κράτηση και να εφαρμοστούν στην περίπτωση ευπαθών ομάδων και ιδίως για παιδιά και ανηλίκους.

9) Θα πρέπει να καταβληθούν ιδιαίτερες προσπάθειες για να διαχωριστούν οι ευπαθείς μετανάστες, προκειμένου να μην σημειωθούν περιστατικά κατά τα οποία τα ευάλωτα χαρακτηριστικά τους μπορεί να αποτελέσουν αντικείμενο εκμετάλλευσης.

10) Απαιτούνται περισσότερες πληροφορίες σχετικά με το πώς οι Κάτω Χώρες τηρούν την οδηγία για την υποδοχή.

11) Οι εσπευσμένες διαδικασίες θα πρέπει να χρησιμοποιούνται προσεκτικά και θα πρέπει να αποφεύγονται όσο το δυνατόν περισσότερο για περιπτώσεις μεταναστών που φαίνονται να είναι ευπαθείς. Το μέσο της δικαστικής επανεξέτασης δεν θα πρέπει να επηρεάζεται από τις εσπευσμένες διαδικασίες.

12) Άτομα που εμπλέκονται σε ηλικιακές διαφωνίες θα πρέπει να θεωρούνται ανήλικοι και να κρατούνται μόνον έως ότου διευθετηθεί η διαφωνία σχετικά με την ηλικία.

13) Για τις γυναίκες θα πρέπει να παρέχονται ξεχωριστές εγκαταστάσεις κράτησης, προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη οι ειδικές ανάγκες τους.

ANNEX 1

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ PARLAMENTO EUROPEO EVROPSKÝ PARLAMENT EUROPA-PARLAMENTET
EUROPÄISCHES PARLAMENT EUROOPA PARLAMENT ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ EUROPEAN PARLIAMENT
PARLEMENT EUROPÉEN PARLAIMINT NA hEORPA PARLAMENTO EUROPEO EIROPAS PARLAMENTS
EUROPOS PARLAMENTAS EURÓPAI PARLAMENT IL-PARLAMENT EWROPEW EUROPEES PARLEMENT
PARLAMENT EUROPEJSKI PARLAMENTO EUROPEU PARLAMENTUL EUROPEAN
EURÓPSKY PARLAMENT EVROPSKI PARLAMENT EUROOPAN PARLAMENTTI EUROPAPARLAMENTET

Parlement Européen
Commission des libertés civiles, de la justice et des affaires intérieures
Délégation aux Pays-Bas
19 Décembre 2007

LISTE DES PARTICIPANTS 7

Membres du Parlement Européen

Martine ROURE – Chef de délégation

Simon BUSUTTIL - Rapporteur
Jeanine HENNIS PLASSCHAERT
Rareş-Lucian NICULESCU

Groupes politiques

Michael SPEISER (PPE)
Annie LEMARCHAL (PSE)
Chiara TAMBURINI (GUE)

Assistants

Pauline CHAIGNE (assistante de Martine ROURE)
Marlies KAAL (assistante de Esther de LANGE)
Nanda KELLY (assistante de Jeanine HENNIS PLASSCHAERT)
Jan MICALLEF (assistant de Simon BUSUTTIL)
Nadia POHLMAN (assistante de Wolfgang KREISSL DÖRFLER)
Adriana RAD (assistante de Marian-Jean MARINESCU)
Sander SCHAAP (assistant d' Edith MASTENBROEK)

Secrétariat de la Commission LIBE

Ana DUMITRACHE

Bureau du Parlement Européen aux Pays-Bas

Sjerp VAN DER VAART

Interprètes

FR	NL	EN	RO
DIERICKW P.	SAUER A.	KENNEDY A.	URSU D.
QUAMMAR S.	SIMONS K.	ENNIS M.	MARCU M.
			OLSZEWSKI M.

ANNEX 2

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ PARLAMENTO EUROPEO EVROPSKÝ PARLAMENT EUROPA-PARLAMENTET
EUROPÄISCHES PARLAMENT EUROOPA PARLAMENT ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ EUROPEAN PARLIAMENT
PARLEMENT EUROPÉEN PARLAIMINT NA hEORPA PARLAMENTO EUROPEO EIROPAS PARLAMENTS
EUROPOS PARLAMENTAS EURÓPAI PARLAMENT IL-PARLAMENT EWROPEW EUROPEES PARLEMENT
PARLAMENT EUROPEJSKI PARLAMENTO EUROPEU PARLAMENTUL EUROPEAN
EURÓPSKY PARLAMENT EVROPSKI PARLAMENT EUROOPAN PARLAMENTTI EUROPAPARLAMENTET

European Parliament
Committee on civil liberties, justice and home affairs
Delegation to the Netherlands
19 December 2007

Draft Programme 6

7:52	**Travel** by Thalys *9307* from Gare du Midi, Brussels, to the Schiphol Airport

10:19	Arrival at the Schiphol Airport
10:45 – 12:00	**Briefing meeting with NGOs and organisations** active in the field of asylum and immigration (location: World meeting center BIMS (at the airport), meeting room Vasco da Gama)[1]
12:00 – 13:00	**Lunch** offered by the Dutch Ministry of Justice, Immigration Policy Department - Location: Hotel Schiphol, Rijksweg A4 Nr.3, 2132 MA Amsterdam - Schiphol
13:00 – 13:15	Bus to the Schiphol detention centre
13:15 – 15:00	**Visit of the Schiphol detention centre**[2] *Welcome by Mr HP SCHREINEMACHERS - Deputy Director Immigration Policy Department; Tour in the detention centre; Questions and answers session* *The following representatives will be guiding the tour and will be available for answering questions:* *- Alfons MOOREN - Director of the Detention Centre* *- HP SCHREINEMACHERS - Deputy Director Immigration Policy Department* *- Vincent VUIJK - Repatriation and Departure Service* *- Michiel MEINARID - Unit manager Application Centre* *- Theo THIJM - Deputy Unit manager Application Centre* *- Representative of the Royal Marechaussee (border police)*
15:00 – 16:30	Bus to The Hague
16:30 – 17:15	**Meeting with the State Secretary for Justice**, Mrs Nebahat ALBAYRAK (location: Ministry of Justice, The Hague[3]) and *possibly*: **doorstep press conference**

Free **return to Brussels**

Our proposal:

17:45 – 18:00	Bus to the station Den Haag HS (Holland Spoor)
18:36	Return from Station Den Haag HS to Brussels *(IC 9260 train)* Arrival in Brussels: 20:36 Bruxelles Nord; 20:41 Bruxelles Central; 20:45 Bruxelles Midi

[1] **World Meeting Center BIMS**, Westelijke Randweg 43, 1118 CR LUCHTHAVEN SCHIPHOL
T +31 (0) 20 658 0658, F +31 (0) 20 658 0671, www.worldmeetingcenter.nl

[2] **Address of the Schiphol Detention Centre:**
Detentiecentrum Noord-Holland, Ten Pol 64, 1438 AJ OUDE MEER
Tel. (020) 82 22 300, Fax (020) 82 22 324

[3] **Address of the Dutch Ministry of Justice:**
Schedeldoekshaven 100, 2511 EX DEN HAAG
General telephone number: +31 (0)70 3 70 79 11

Other possibility:
19:06 – 21:08 Thalys *9362* from Station Den Haag HS to the Station Bruxelles Midi (booking in advance needed)

*The **purpose of the visit to the Netherlands** is to ascertain directly the situation of the asylum seekers and irregular migrants in the Netherlands, to check the implementation European Directives such as the Council Directive 2003/9/EC laying down minimum standards for the reception of asylum seekers, as well as to exchange views with government authorities and representatives of civil society.*

*This visit to the Netherlands is part of a **whole series of visits** by members of the LIBE Committee to various EU Member States. Since 2005, similar delegations have been organised to Italy, Spain, France, Malta, Greece, Belgium and UK.*

For further information on the delegation, please contact:

Ana DUMITRACHE
Administrator
European Parliament
Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs
Tel: 0032 (0)2/28 41416
Fax: 00 32 (0)2/28 44941
E-mail ana.dumitrache@europarl.europa.eu

ANNEX 3

ORGANISATIONS AND NGOS THAT WERE PRESENT AT THE MEETING WITH THE LIBE DELEGATION ON THE 19 DECEMBER 2007

Amnesty International-Dutch Section
Association for Dutch asylum lawyers

BLinN (Bonded Labour in the Netherlands)

Defence for Children International
Drs. J.J.F. van Melle
Dutch League of the Human Rights

Kerkinactie

LOS (Knowledge Centre for Undocumented Migrants)

SAMAH

Stichting LOS

VluchtelingenWerk Nederland / Dutch Council for Refugees